

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 50 гроша за годинъ. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѣ, въ грунъ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вѣстиватъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 10 ФЕВРУАРІЙ 1877.

Брой 6.

ИЗВѢСТІЕ.

По причинъ на непостояннѣ-тъ цѣнъ на кайме-то и на пощенскы-тъ Турскы тимбры, ний не можемъ да приедемъ по-малко отъ 50 гроша въ кайме или въ пощенскы Турскы тимбры за Седмиченъ-тъ Зорницъ за годинъ и по-малко отъ 8 1/2 гр. за Мѣсеченъ-тъ. Слѣдователно ний извѣстивамъ на настоятели-тъ си да не зематъ вече по-малко отъ това количество.

Пощенскы-тъ разности не трѣбва да ся изваждатъ отъ спомоществованіа-та.

БОЖЕСТВЕННО-ТО ПРѢДПРІЯТІЕ НА ИСУСА ХРИСТА.

Единъ ученъ Германецъ произвежда едно силно доказателство за свѣрхъ-естественный-тъ характеръ на Исуса Христа просто отъ-ѣнова, косто той е прѣдприелъ да извърши, и което може да ся нарече цѣль или планъ или прѣдпиріятіе на Исуса Христа. Това прѣдпиріятіе е было толкова чудно, щото неимовѣрно е за единъ просто чловѣчески умъ да го е измыслилъ; и още по-неимовѣрно е за единъ чловѣкъ, който ся е намиралъ въ положеніе-то и въ обстоятелства-та на Исуса Христа. Той бѣ прѣмнѣлъ животъ-тъ си въ едно просто село и въ дюкня-тъ на единъ дърводѣлецъ; но при все това той е измыслилъ едно прѣдпиріятіе по-велико отколкото най-знаменити-тъ законодатели, философи или завоеватели даже сж си въобразявали. Какво е было туй прѣдпиріятіе на Исуса Христа?

1) Исусъ Христосъ е обявилъ че той ще основе едно царство, на което той ще бжде царъ-тъ.

Той е обявилъ туй си намѣреніе, когато обстоятелства-та сж были съвсѣмъ неблагоприятны за извършване-то на такава едно прѣдпиріятіе. Той, въ онова врѣме, още не бѣ ся отличилъ между съотечественници-тъ си. Народъ-тъ не е гледалъ на него като на народенъ прѣдставитель, нито ся е уповавалъ на него като на народенъ освободитель. Той е прѣдставилъ себе си прѣдъ народъ-тъ безъ да ся призове отъ нѣкого. Той не е ималъ никакъвъ чинъ въ народный-тъ съборъ; той не е ималъ войскъ подъ свое управление, нито пакъ е былъ окруженъ и подкрѣпенъ отъ силны пріатели; но при все това той прѣдставилъ себе си за основатель на едно царство и притязавалъ за себе си царскы почести.

2) Исусъ Христосъ е обявилъ че

негово-то царство ще бжде едно духовно царство.

Той не е прѣдприелъ да основе едно обыкновенно царство, но едно царство което да ся отличава отъ всички-тъ други царства. То щѣше да ся различава отъ тѣхъ въ това че то щѣше да е едно чисто духовно царство, основано въ сѣрдца-та на чловѣцы-тъ. Исусъ Христосъ е прѣдприелъ да придобие не просто едно формално припознаваніе на власть-тъ му или едно вънкашно съобразяваніе съ законъ-тъ му, но съвършенно-то прѣдаване на чловѣцы-тъ на волѣ-тъ му. Той щѣлъ да извърши въ свѣтъ-тъ не единъ политически но единъ духовенъ прѣвратъ, и да основе не едно вещественно но нравственно царство — царство-то на правдѣ-тъ, на святость-тъ и на любовь-тъ. Толкова свято щѣло да бжде това царство, щото нравственно-то естество на чловѣцы-тъ трѣбвало да ся възобнови за да могатъ тѣ да станѣтъ неговни подданици. Толкова небесно щѣло да бжде това царство, щото души-тъ на чловѣцы-тъ трѣбвало съвършенно да ся прѣобразятъ и изново да ся създадѣтъ, прѣди да могатъ да иматъ нѣкое участіе въ него. Исусъ Христосъ е прѣдприелъ да установи Царство-то Божіе въ сѣрдца-та на чловѣцы-тъ. Чудно прѣдпиріятіе!

3) Исусъ Христосъ е обявилъ че негово-то царство ще бжде едно всемірно царство. Невѣрникъ-тъ Целзій, единъ Епикурійскы философъ отъ 2-ый вѣкъ, ся е присмивалъ на идеѣ-тъ на такава едно всемірно царство като едно глупаво мечтаніе; Исусъ Христосъ, обаче, е обявилъ че той ще установи такава едно царство въ което всички-тъ чловѣци да ся съединятъ чрѣзъ врьскы-тъ на едно общо чловѣчество, и всички да бждѣтъ подчинени на Небесный-тъ Отецъ. Имовѣрно ли е за просто единъ чловѣкъ, въспитанъ въ Назаретъ, да е намыслилъ такава едно царство, или да е прѣдприелъ да го установи и да прогласи себе си за неговъ царъ? Никакъ.

4) Исусъ Христосъ е обявилъ че ще установи не само всемірно но и свѣтло царство.

Александръ Великий въобразявалъ ли си е нѣкога, че той е можалъ самъ да продължава да прави завоеванія слѣдъ смъртъ-тъ си чрѣзъ войскы-тъ и генералы-тъ, които сж были прѣдадени на него? Юлій Кесаръ въобразявалъ ли си е нѣкога че ще може да стане вѣченъ императоръ на Римъ и отъ гробъ-тъ да продължава да го управлява въ бждѣще-то? Нѣкой нынѣшенъ царъ, колкото силъ и да има, или колкото много да ся любии отъ народъ-тъ си, надѣва ли ся че народъ-тъ ще продължава прѣзъ много вѣкове

слѣдъ смъртъ-тъ му да го почита като тѣхенъ присѣтствующъ и господствующъ владѣтель, вынѣгы да слѣдва политикъ-тъ му и да пазии законы-тъ му? Никой земный царъ нѣма такавъ надѣждѣ. Исусъ Христосъ, обаче, е прѣдприелъ да основе едно царство, което никогда не ще падне и никогда не ще ся измѣни; но което ще продължава да слѣдва същѣ-тъ цѣль, да ся подчинява на същѣ-тъ законы, и прѣзъ всички-тъ вѣкове да бжде съвършенно посвячено на него. Чудно прѣдпиріятіе!

5. Исусъ Христосъ е обявилъ че той ще основе, ще распространи и увѣковѣчи царство-то си по единъ необыкновенъ и свѣтлы извиреденъ начинъ.

Той е утвърдилъ че не ще употреби никое отъ средства-та, чрѣзъ които земны-тъ царства сж были установены.

Исусъ Христосъ не ся е осланял на богатство-то на свѣтъ-тъ. Той не е търсилъ помощъ отъ богаты-тъ. Той самъ е былъ сиромѣхъ чловѣкъ, и ся е избиралъ най-много съ сиромѣсы-тъ, да които е былъ особенъ пріатель. Първи-тъ му ученици тоже сж были и тѣ сиромѣси.

Той не ся е осланял нито на учение-то на философы-тъ, нито на краснорѣчіе-то на витій-тъ. Той нито е посѣщавалъ школы-тъ на философы-тъ нито е търсилъ тѣхно то съдѣйствіе. Той е училъ простый-тъ народъ и измежду него е избралъ и свои-тъ служители.

Исусъ Христосъ нито самъ е употребилъ сабѣ-тъ, нито пакъ е дозволѣлъ на послѣдователи-тъ си да ѣхъ употребяватъ за да ся основе или да ся распространи царство-то му. Истина е, че послѣдователи-тъ му по нѣкогѣ сж употребявали сабѣ-тъ въ ползъ на Христіанство-то, но когато сж правили това, тѣ сж прѣстѣпвали заповѣдъ-тъ му. Той е обявилъ че оуѣзи, които хванѣтъ ножъ, отъ ножъ ще загинѣтъ, Мат. 26; 52.

Исусъ Христосъ е прѣдприелъ да основе едно духовно царство въ умовете-тъ, въ сѣрдца-та и въ свѣсти-тъ на чловѣцы-тъ; и той самъ е обявилъ, че това трѣбва да ся извърши само чрѣзъ духовны средства.

(Слѣдва)

Повече-то хора ся обръщатъ къмъ Бога още когато сж млади. Младечи, знайте че колкото по-много живѣете въ грѣхъ, толкозъ по-мѣчно ще е за васъ да ся обърнете отъ лошый-тъ пѣтъ. Помнѣте думы-тъ: «Оуѣзи, които мя търсятъ рано, тѣ ще мя намѣрятъ».

Благы думы не ся говорятъ по-мѣчно отъ гнѣвапы.

БОЖИИ-ТЪ МЫСЛИ НЕ СЖ КАТО НАШЫ-ТЪ, ИСАІЯ 55; 8.

3.

Другъ въпросъ има за който чловѣци-тъ ежедневно ся пытатъ, именно, колко струва, и поведеніе-то на чловѣцы-тъ често ся опрѣдѣля споредъ отговори-тъ които ся даватъ на този въпросъ. Ако, споредъ тѣхно-то мнѣніе, едно нѣщо не струва много, тѣ го прѣзиратъ и го прѣнебрегаватъ; но ако смѣтатъ че то струва много, тѣ го цѣнятъ високо, и много ся трудятъ да го придобѣтъ. Въ това важно отношеніе Божіи-тъ мысли не сж като наши-тъ, защото Богъ не цѣни нѣща-та както ний ги цѣнимъ. Между неговы-тъ оуѣненія и наши-тъ има голѣма разлика. Истина е че всички-тъ чловѣци не цѣнятъ нѣща-та еднакво; но колкото много тѣхны-тъ оуѣненія и да различаватъ помежду си, тѣ различаватъ неизмѣримо отъ Божіи-тъ оуѣненія.

Мнозина цѣнятъ всички-тъ нѣща споредъ таблицъ-тъ, 40 пары правятъ единъ грошъ, и 100 гроша — единъ лирѣ. Единица-та на цѣнъ-тъ, съ коюто тѣ цѣнятъ стойность-тъ почти на всяко нѣщо, е или грошъ-тъ или лирата, и тѣ вынагы ся пытатъ: «Стрували пары?»

Другы цѣнятъ нѣща-та по единъ другъ начинъ. Споредъ тѣхно-то мнѣніе, чинъ-тъ и честь-та сж най-драгоцѣнны-тъ нѣща, и тѣ цѣнятъ почти всяко нѣщо споредъ колкото то увеличава честь-тъ имъ или чинъ-тъ имъ.

Трети има които считатъ тѣлесны-тъ удовольствія за най-драгоцѣнны нѣща въ свѣтъ-тъ, и слѣдователно тѣ прѣзиратъ и прѣнебрегаватъ оуѣзи нѣща, които не имъ доставятъ такыя наслажденія, но цѣнятъ твърдъ високо онова което имъ угодило по този начинъ.

Повече-то отъ чловѣцы-тъ цѣнятъ нѣща-та споредъ колкото тѣ могатъ да умножатъ богатство-то имъ, или честь-тъ имъ или плотскы-тъ имъ наслажденія, и тѣхно-то мнѣніе и поведеніе ся опрѣдѣля споредъ тѣзи оуѣненія. Богъ, обаче, никакъ не цѣни нѣща-та по този начинъ, и отъ това слѣдва че неговы-тъ мысли не сж като наши-тъ. Богъ какъ цѣни нѣща-та? Какво счита той за най-драгоцѣнно нѣщо въ този свѣтъ? Погледнете на великы-тъ царства, на разны-тъ произведенія които плодоносны-тъ поляны ежегодно производятъ, на бисеры-тъ които ся вадятъ отъ море-то, на злато-то което ся ископава отъ планины-тъ, и оуѣнете стойность-тъ имъ. Богъ счита ли тѣзи за най-драгоцѣнны нѣща въ свѣтъ-тъ? Не. Земете высоки-тъ чинове които най-почтенны-тъ лица занимаватъ, прѣстоы-тъ, прѣдъ които милиони вѣрны подданици отдаватъ почетъ, славѣ-тъ, която

ся простира до краища-та на земя-
та и оцѣните стойност-та имъ. Богъ
счита ли тѣзи за най-почетны нѣща
въ свѣтъ-тъ? Не; тѣ всички-тъ заед-
но не ся считатъ ни за едно въ него-
вы-тъ оцѣненія. Земете всички-тъ ви-
дове наслаждения, на които чловѣци-
тъ ся прѣдаватъ, и за придобываніе-то
на които тѣ жертвуватъ много, и о-
цѣните стойност-та имъ. Богъ счита
ли тѣзи за най-скѣпы нѣща въ свѣтъ-
тъ? Не; тѣ всички-тъ не могатъ да
служатъ колкото единъ единици съ кой-
то Богъ цѣни свои-тъ драгоценности.

Тогава Богъ какво цѣни за най-дра-
гоценно въ този свѣтъ? — *една без-
смертна душа*. Богъ не бы пріелъ
всичко-то богатство, и всички-тъ по-
чести и удовольствія на свѣтъ-тъ за
простъ единици споредъ който той
цѣни нѣща-та. Тѣ, всички-тъ заедно,
не ся считатъ ни за едно въ неговы-
тъ оцѣненія; но той счита безсмертн-
та души даже на най-смиранный-тъ
отъ чловѣци-тъ за най-драгоценно
нѣщо. Споредъ негово-то сжжение ти
надминува всякъ цѣлъ, защото ти е
была искупена не съ тѣлины нѣща като
сребро и злато, но съ драгоценн-тъ
кръв на Сына Божія.

Прочее, понеже чловѣци-тъ вынѣ-
гы цѣнятъ нѣща-та споредъ тѣлины-
тъ скровища, кратковрѣменны-тъ по-
чести и незадоволителны-тъ удовол-
ствія; и понеже Богъ вынѣгы ги цѣни
споредъ безцѣнн-тъ стойност на
една безсмертна душа, то не е чудно
че Божіи-тъ мысли не сж като тѣхны-тъ.

Тогава какъ трѣба ний да ги цѣ-
нимъ? Трѣба ли да продължавамы да
ги цѣнимъ споредъ погрѣшны-тъ че-
ловѣчески мнѣнія, или споредъ непо-
грѣшн-то Божіе сжжение? Нека
всякой да размысли добръ за този въ-
просъ и умно да го рѣши.

ПОСѢЩЕНИЕ СИРОМАСЫ.

Много Христіани прѣнебрегаватъ
една доста важна длѣзность като не
посѣщаватъ сиромасы-тъ. Тѣ ся изви-
няватъ като казватъ, че сж натоваре-
ни съ толкозъ много други зашмѣнія,
щото не могатъ да вършатъ и това.
Но таква трѣба да помнятъ, че тѣ
сами много губятъ въ духовный-тъ си
животъ чрѣзъ небреженіе-то на тѣзи
гольма длѣзность.

Наистинѣ, единъ чловѣкъ не може
нищо да посѣти всички-тъ болны, нито
да помага на всички-тъ сиромасы; но
ако и да не може да помага на *всѣко-
го*, той може да помага на *нѣкого*. При
това, трѣба да помнятъ, че помощъ
не става само чрѣзъ пары; понекога
най-гольма-та и най-добра-та помощъ,
щото може да ся стори на единъ бо-
гатъ или на единъ сиромасъ е да му
ся продуматъ нѣколко съчувствителны
и пріятельскы думы.

Богъ е Духъ безкрайно блаженъ и
за това ний трѣба да го приближава-
мы съ радость; той е Духъ безкрайно
величественъ, и за това ний трѣба
да дохождамы прѣдъ него съ благого-
вѣніе; той е Духъ безкрайно свѣтъ, и
за това ний трѣба да ся отправимъ
къмъ него съ чисты сѣрдца и въ име-
то на единичный-тъ ни ходатай Исуса
Христа; той е Духъ безкрайно сла-
вень, и за това ний трѣба да припо-
знавамы прѣвѣсходство-то му въ все-
чко щото вършимъ, и до колкото мо-
жемъ да славимъ име-то му.

РЪЧНЫЙ КОНЬ.

Рѣчный-тъ конь е човѣроного во-
дно животно, на което природно-то о-
течество е Африка, и ся намира въ
Нилъ и въ нѣкои други голѣмы рѣки
по онѣзи часть на свѣтъ-тъ. Ако и да
е водно животно, той излѣзва и на
сухо да ся храни съ трѣвъ, съ сѣд-
бы и съ клонове на дръвета. Той е до-
ста голѣмо и силно животно. Изгледъ-
тъ му, когато излѣзва на сухо, е от-
вратителенъ, защото тѣло-то му е го-
льмо, мѣсато и обло, глава-та му,
сравнително съ другѣ-тъ часть на тѣ-
ло-то му, чрѣзвѣрно голѣма и нозѣ-
тъ му доста късы. Той е около 5 ме-
тра дълъгъ и 2 метра высокъ. Уши-тъ
му сж малки и островърхы, очи-тъ му
малки и черны и усты-тъ му доста
дебелы. Краска-та му въобще е каве-
ниена. Зѣби-тъ, особенно онѣзи на
долнѣ-тъ челюсть, сж страшны; тѣ
понекога сж около единъ лактъ дъл-
гы, и сж толкова коравы щото когато
ся удрятъ съ стоманѣ, тѣ испушатъ
искры отъ огнь. Опахка-та му е къса
и дебела, и цѣло-то му тѣло е обвито
въ единъ дебели и якъ кожъ, която
мечъ и стрѣлы мжно могатъ да про-
нижжтъ.

Слѣдующе-то кратко свѣдѣніе отъ
единъ ловецъ показва силѣ-тъ и ко-
равинѣ-тъ на това животно:

«Ний убихмы единъ *старъ рѣченъ*
конь въ рѣкѣ Нилъ; но прѣди да го у-
біемъ нмахмы съ него единъ битвъ за
четыри часа прѣзъ нощъ-тъ, и той бѣ-
ше толкозъ силенъ щото малко останѣ
да ны погуби. Отъ 25-тъ куршумы,
конто хвърлихмы въ главѣ-тъ му, като
бѣхмы само два метра далечъ отъ не-
го, само единъ пробѣ кожѣ-тъ и кость-
тъ при нось-тъ му; и слѣдъ това ка-
то дихаше той пехвърляше порои отъ
кръв. Всички-тъ други куршуми о-
ставахъ въ дебели-тъ му кожѣ. Най-
послѣ ний ся принудихмы да употре-
бимъ противъ него единъ малкъ топъ,
съ който трѣбваше да хвърлимъ петъ
гюллега въ главѣ-тъ му прѣди да го
побѣдимъ».

Ловци-тъ ловятъ рѣчный-тъ конь за
мѣсото му, което приличъ на сланинѣ,
за тѣстинѣ-тъ, която ся намира подъ
кожѣ-тъ му, за зѣбы-тъ му, съ които
ся прави голѣма трговѣя, и за кожѣ-
тъ му, отъ който ся правятъ шлемове,
щитове, бичове и други нѣща. Освѣнъ
чловѣкъ-тъ, главный-тъ непріятель на
това силно животно е крокодилъ-тъ;
древни-тъ людѣ вѣрвахъ че една не-
изгладима вражда сжществуваше между
тѣзи двѣ животны; тѣ, обаче, и двѣ-
тъ сж въорѣжены толкозъ добръ, що-
то твърдѣ нарѣдко нападатъ едно на
друго. Рѣчный-тъ конь бѣше извѣстенъ
на древни-тъ, който ся описва раз-
но отъ писатели-тъ имъ. Въ Ювъ, глава
40, ся споменува едно силно животно
съ име-то *Вегмохъ*, за което нѣкои
естествоиспытатели мыслятъ че то е
было рѣченъ конь.

«Помни че Библия-та не е една гатанка
за мадры главы, но е една свѣщъ за
пѣтешественицы». *Св. Августинъ*.

НАЧИНИ ЗА ПИСТЕНИЕ.

12.

Начини-тъ, чрѣзъ които чловѣци-тъ
могутъ да улучжтъ вещественно-то си
состояніе, сж два класса, отъ които
първый-тъ всякой може да употреби
самъ, а второй-тъ — съ сѣдѣствіе-
то на други. Начини-тъ отъ първый-тъ
классъ сж прости, и нѣкои отъ тѣхъ
ний изложихмы въ прѣдишны-тъ брое-
ве на листа си.

Сега ний само ще ги повторимъ
вкратцѣ. Първо, всякой трѣба да иж-
дивява по-малко отколкото печели; кол-
ко по-малко трѣба да ся опрѣдѣли
споредъ обстоятелства-та на всяко ли-
це. Философъ-тъ Баконъ е казалъ че
единъ чловѣкъ трѣба да спистява по-
ловинѣ-тъ отъ печалѣ-тъ си; обстоя-
тельства-та, обаче, нарѣдко позволяватъ
на чловѣци-тъ да спистяватъ толкова
много, и самъ Баконъ не е пазилъ
свое-то си правило.

Второ, нека всякой да ся труди вы-
нѣгы да плаща въ брой онова което
купува, и да не патрупва дългове,
конто относѣ ще го налегнѣтъ като
една планинѣ. Онзи, който плаща въ
брой, не ще купува толкова много не-
потрѣбны нѣща, както онзи който ку-
пува на вересіѣ; той ще мысли по-
вече далѣ не може да мине безъ тѣхъ
прѣди да ги купи. Онзи, който плаща
въ брой, може да купи по-евтино отъ
оногова който купува на вересіѣ; ни-
то може да ся измами отъ лѣзливы
смѣткы. Безъ смѣнѣніе много чловѣци
испадатъ или вынѣгы ся намиратъ въ
паричны затрудненія, защото купуватъ
на вересіѣ, конто щѣхъ да бждѣтъ въ
добро финансово положеніе, ако да
плащали въ брой щото купувахъ. Ис-
тина е че обстоятелства-та не позво-
ляватъ вынѣгы на чловѣка да купува
въ брой, но добръ ще бжде за всякой
чловѣкъ да държи общо правило да
не купува едно нѣщо, за което той не
може да плати въ брой. По-добръ е
да чака за него додѣто може да го
плати.

Трето, чловѣкъ не трѣба да ижди-
вява печалѣ-тъ си, който мысли да
направи въ бждѣще, но който дѣй-
ствително още не е придобылъ. Мнози-
на сж ся навикнѣли да смѣтатъ каква
ще бжде печала-та имъ прѣзъ идущѣ-
тъ седмици или идущий-тъ мѣсець и
т. п., и тѣ иждивяватъ онова което ся
надѣватъ да спечелятъ. По причинѣ на
надѣжды-тъ си за бждѣщы печалбы,
тѣ свободно купуватъ онова което дру-
гоиче не быхъ купили. Това е голѣма
грѣшка, защото тѣ може да не бждѣтъ
въ состояніе да придобѣятъ тѣзи пе-
чалбы; много обстоятельства може да
ся случѣтъ, конто да развалятъ най-
точны-тъ имъ прѣсмѣтанія, и тога-
ва тѣ ся намиратъ натоварени съ тѣж-
кы дългове. Много по-добръ е да при-
добывать дѣйствително печалбы-тъ си,
прѣди да ги иждивяватъ.

Четвърто, всякой трѣба да държи
редовнѣ смѣткѣ за всичко що печели
и що иждивява. Този обычаи лесно мо-
же да ся придобѣе отъ всякого, и ко-
гато ся придобѣе, той ще му принесе
гольма ползѣ. Всякой който записва
всичко що печели, естествено ще ся
труди да придобѣе по-много нѣщо за
да го запише; и този който записва
всичко щото иждивява, ще внимава по-
вече какъ и за какво иждивява пары-
тъ си. Освѣнъ това, онзи който смѣта
всички-тъ си разноска, ще знае какъ

иждивява приходъ-тъ си. Мнозина не
знаѣтъ какъ иждивяватъ пары-тъ си.
Въ край-тъ на седмици-тъ или на го-
динѣ-тъ тѣхны-тъ печалбы сж отишѣ-
тъ ся чудятъ че това е така, и не зна-
ѣтъ за какво сж ги иждивили. Тѣ не
иматъ едно общо понятіе за това, но
иматъ за него точно и подробно знаніе,
и слѣдовательно тѣ не сж въ состояніе
да размыслятъ какъ могатъ да спистятъ
повече. Мнозина ще ся почудятъ мно-
го, ако да ся научатъ колко много тѣ
иждивяватъ всякъ годици за бесполе-
зны нѣща. Онзи който записва всички-
тъ си разноска, може на край-тъ на
годици-тъ да ги прѣглѣда и тогава да
опрѣдѣли далѣ не е иждивилъ по-мно-
го отъ колкото трѣба за това или за
онова.

Пето, всякой съпругъ и всяка съ-
пруга трѣба да внимаващъ щото нищо
да не ся изгубва. Въ това отношеніе
жена-та може много да помогне или
да прѣпятствова на мъжа си. Мъжъ-тъ
може да бжде трудолюбивъ и сполуч-
ливъ въ занятіе-то си, но жена-та,
чрѣзъ занемареніе-то на домашны-тъ
си длѣзности, може да распише голѣ-
ма часть отъ печалбы-тъ му. Никакъ
не слѣдва че дѣца-та на майкѣ-тъ,
който иждивява най-много пары за
дрехы, бывать най-чисто и най-добръ
облечены. Много майкы иждивяватъ
много отъ приходъ-тъ на бащи-тъ за
дрехы на дѣца-та си, но по причинѣ
на занемареніе-то си да ги пазятъ до-
бръ, да ги закрѣпватъ на вѣрме, и по-
слѣ да ги прѣправятъ за по-малкы-тъ
дѣца, послѣдны-тъ не бывать толкова
добръ облечены колкото дѣца-та на
другы майкы, конто иждивяватъ много
по-малко пары за дрехы, но конто ви-
нимають да ги пазятъ. *Смѣтъ-то сж* са-
чава въ всяко друго отдѣленіе на до-
макынство-то. Прочее, нека всякой ба-
ща и всяка майка да внимаващъ добръ
щото нищо да не ся изгубва или да
ся поврежда въ кѣщи-тъ. Даже онѣ-
зи, конто сж богаты, трѣба да внима-
ватъ щото нищо да не ся расточава въ
домъ-тъ отъ слугы-тъ или отъ други
нѣкои. Тѣ не трѣба да правятъ това
отъ сжперничество или отъ сребролю-
біе, но за да могатъ да иматъ сред-
ства съ които да извършватъ повече
благодѣтельны дѣла.

Споредъ бюджетъ-тъ на Рускѣ-тъ
Държавѣ доходы-тъ ѣ отъ минѣль-тъ
годици възлазятъ до 870,777,802 ру-
бли, а разноска-тъ ѣ — до 870,769,
280 рубли; прочее, доходи-тъ надми-
нуватъ разноска-тъ съ 8,522 рубли.
Непосрѣдственны-тъ даноци сж 301,
021,466 рубли (отъ които 192 мил-
ліона и половина сж за питіета); по-
срѣдственны-тъ даноци сж 133,617,251
рубли; царскы-тъ права (рудницы, па-
росѣчница, пошты и телеграфы) 22,513,
446 рубли; царскы-тъ имущества 29,
653,301 рубли и пр.

Разноска-тъ за държавный-тъ дълъгъ
сж 108,264,871 рубли, за граждан-
ско-то управленіе 1,964,453 рубли,
за Синодъ-тъ и за Държавнѣ-тъ Цър-
квѣ 10,145,442 рубли, за Министер-
ство-то на Дворъ-тъ заедно съ дълъ-
тъ за царскѣ-тъ фамилиѣ 9,055,574
рубли; а Министръ-тъ на Войнѣ-тъ
иждивява 181,532,505 рубли, едно
количество, което е почти четвърта-та
 часть отъ общы-тъ доходы.

Г-нъ Людовикъ Симонинъ, единъ отъ личеиъ Френскы писатели, който е посѣтилъ Америкъ прѣзъ минжло-то лѣто, е обнародвалъ напоследокъ единъ членъ въ «Revue de Deux Mondes», който е привлѣкълъ голѣмо вниманіе. Въ този членъ той излага свои-тъ възглагоде за Филаделфійско-то Изложение, и го сключва така :

Америка днесъ може да храни Европъ съ жито и съ мѣсо, както и до-става памукъ-тъ отъ толкова врѣме на-самъ. Тя е обличала Европъ, а сега тя може и да ѝ храни. Америка нѣма нуждъ отъ Европъ за желѣзо, за сто-манъ, за мѣдъ, за машини и за пове-че-то отъ манифактурны-тъ произведе-нія, но тя не ще прѣстане отъ да праща на Европъ злато и сребро, защото руд-ниці-тъ на Съедин. Държавы про-извождатъ повече отъ рудниці-тъ на цѣлый-тъ свѣтъ. Колкото за въглища-та, Америка наскоро ще начне да произ-вожда толкова колкото Англія, т. е. тол-кова колкото всички-тъ други земи на свѣтъ-тъ. И дѣйствително, нейны-тъ въглищенны рудниці сж 20 пѣти по го-лѣмы отъ Англіиски-тъ.

Америка слѣдъ късо врѣме ще може да ся прѣминува безъ Европъ, но Е-вропа не ще може да ся прѣминува безъ неѣ. Америка, наистинъ, е една Нова Англія, която ся подига задъ Атлантикъ-тъ, и която вече заплашва да лиши Старъ Англія отъ всички-тъ ѣ продажбы. Търговскы-тъ интереси на Франція ся тоже заплашватъ ; да-же Американскы-тъ вина съперниче-ствуватъ сега съ Френскы-тъ.

Онова, което е още по-важно, е че Американци-тъ почпѣхъ вече да пра-вятъ изрядны часовниці, мѣданы, сре-бърны и златны нѣща и всякаквы дру-гы похѣщенины. Швейцарія е вече сму-тена за сполукъ-тъ на Американскы-тъ часовниці. Въ праваніе-то на вся-каквы стѣклени, прѣстены и дървени издѣлія, Съед. Държавы почти сж равны съ Франція. Въ други-тъ нѣща тѣ сж вече напѣдъ отъ насъ ; и всичко това е воупѣки высокъ-тъ заплатъ на тѣх-ны-тъ работниці.

ОРАТОРСТВО (ВИТІЙСТВО).

Единообразно правило нѣма да рѣко-води оногова който иска да стане о-раторъ (витіи). Начини-тъ за приго-твяніе-то на слова и за говораніе-то имъ, у знамениты-тъ ораторы, сж тол-кова различни колкото сами-тъ оратори.

Но може да ся каже че има три главни начини, отъ които единный-тъ или другый-тъ ся е усвоявалъ отъ по-вечето челоуѣцы прочути по свое-то краснорѣчіе.

Нѣкои, които иматъ дарбъ и есте-ственнъ способностъ да изразяватъ мысли-тъ си лесно и бързо, не пи-шѣтъ слова-та си. Такъвъ е случай-тъ съ много заблѣжителны проповѣдници.

Другы правятъ блѣжки или подраз-дѣленія на прѣдмѣтъ-тъ си, и блѣжатъ тукъ тамъ по една фразъ, а остатокъ-тъ оставятъ за когато ще говорятъ върху него.

Другы пакъ написватъ добръ цѣло-то си слово, и го изучаватъ наизустъ прѣди да го кажатъ публично.

Вебстеръ и Еверетъ, Американскы оратори, вынѣгы сж приготвяли съ вни-маніе слова-та си, но безъ да ги пи-

шѣтъ. Джонъ Брайтъ прави блѣжки върху слова-та си, и съ голѣмо вни-маніе записва и изучава на изустъ най-заблѣжителны-тъ нѣмъ части. Глад-стонъ тоже употребява блѣжки, но пише само фактове-тъ. Сжщо-то пра-ви и Дизраели ; а Лордъ Дерби пише всякъ думъ на слово-то си, което о-быкновенно изучава на изустъ.

Тьеръ е тоже точенъ, и работи твър-дѣ много въ поправаніе-то на слова-та си, додѣто да ги тури въ една глѣд-къ формъ. Той въобще ги изучава на изустъ.

Гамбета, най-великий-тъ настоя-щый Френскый ораторъ, вынѣгы казва неприготовены слова.

ПОЩЕНСКИ СТАТИСТИКИ.

Икономистъ казва че колкото прѣ-насаніе-то на писма става по-евтино и по-бързо, и колкото търговія-та и образование-то ся развиватъ и распро-страняватъ, толкозъ по-много писма ся испращатъ. Слѣдующа-та таблица по-казва нарастваніе-то на писма-та, които сж ся испращали въ разны дѣр-жавы прѣзъ минжлы-тъ 15 години.

Англія.		
Прѣзъ 1860	564,000,000	
„ 1865	720,000,000	
„ 1870	990,000,000	
„ 1875	1,190,000,000	
Германія.		
Прѣзъ 1860	190,000,000	
„ 1865	228,000,000	
„ 1870	582,000,000	
„ 1875	643,000,000	
Франція.		
Прѣзъ 1860	263,000,000	
„ 1865	313,009,000	
„ 1870	305,000,000	
„ 1875	366,000,000	
Австро-Унгарія.		
Прѣзъ 1860	105,000,000	
„ 1865	120,060,000	
„ 1870	269,000,000	
„ 1875	285,000,000	
Швейцарія.		
Прѣзъ 1860	29,000,000	
„ 1865	37,000,000	
„ 1870	56,000,000	
„ 1875	73,000,000	
Белгія.		
Прѣзъ 1860	24,000,000	
„ 1865	34,000,000	
„ 1870	64,000,000	
„ 1875	68,000,000	

Колко писма сж ся испратили прѣзъ минжлы-тъ 15 години у други-тъ Е-вропейскы държавы не може да ся о-прѣдѣли ; но отъ едно званично изло-женіе, издадено отъ Австрійско-то ми-нистерство на финанци-тъ, ся види че прѣзъ 1875 около 2,922 милиона пи-сма сж ся принесли отъ Европейскы-тъ пощы. Френскый Икономистъ прѣ-смѣта че прѣзъ сжщъ-тъ годинъ по-щы-тъ въ други-тъ страны на свѣтъ-тъ сж прѣнесли около 980 милиона пи-сма, тѣй щото прѣзъ онѣзи годинъ сж ся прѣнесли по разны-тъ пощы на свѣтъ-тъ всичко около 3,900 миллио-на писма.

Всичкы-тъ Папы до Папъ Пія IV сж 257, отъ които 104 сж были отъ Римъ, 103 Италианци отъ други части на И-талиа, 15 Французи, 9 Гръци, 7 Гер-манци, 5 Азіатци, 3 Африканци, 2 Далматинци, 3 Испанци, 1 Іудейнъ, 1 Тракіецъ, 1 Холандецъ, 1 Португалецъ, и 1 Англичанинъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

СИЛА-ТА И СРЕДСТВА-ТА НА РУССІЯ.

Слѣдующий-тъ членъ заеманъ отъ единъ Американскы вѣстникъ :

Единъ народъ напѣдко ся въздържа да отвори бой по причинъ че нѣма средства за него. Много пѣти Правительства, които иматъ неисплатимы дългове, отварятъ на-бързо войнъ за да си отмѣстятъ за нѣкоѣ о-бидѣ или да задоволятъ славолюбіе-то си, безъ да мислятъ много какъвъ кредитъ или колко дългове иматъ.

Явно е че Руссія има намѣреніе да ся бие рано или късно, за рѣшеніе-то на Ис-точннй-тъ Въпросъ. Тогава каквы сж ней-ны-тъ способности и средства за толкова едно прѣдпріятіе ? Каква е военна-та ѣ сила, какво е финанціално-то ѣ състояніе, и каква е подпорка-та на Царь-тъ, който той може да очаква отъ народа си ?

Най-напѣдъ Руссія е натоварена съ е-динъ дългъ отъ 400,000,000 англ. лиры. За нѣколко години — до 1874 — Руссія е изживявала повече отколкото е приемила, и ся е принуждавала да прибѣгва до заеми за да допълни недостатокъ-тъ. Само прѣзъ послѣдны-тъ три години тя е сполучила да покрѣе разноску-тъ си, и въ 1875 при-ходъ-тъ ѣ е былъ 28,000,000 рубли по-вече отколкото е былъ въ 1874. Но въ о-быкновенны-тъ си разноску на управленіе-то тя не включва дългъ-тъ си за построе-ніе-то на желѣзны-тъ пѣтища. Руссія сама прави свои-тъ желѣзници и сама си ги у-правява. Вътрѣ въ 10 години тя е напра-вила нѣколко линіи отъ 14,000 мили. Чрѣзъ тѣзи линіи тя е свързала Москвъ съ Черно-то море и съ р. Прутъ, Черно-то море съ Каспійско-то и С.-Петербурзь съ нѣколко търговскы градове и военны срѣдоточія. За всички-тъ си желѣзници тя е изживяла до 200,000,000 англ. лиры. По настоящему кредитъ-тъ на Руссіа въ Европейскы-тъ пѣтицы не е отъ първъ степенъ. Той ся е намалилъ значително чрѣзъ чести заеми, отъ които всякой ся е правилъ съ по-го-лѣмъ лихвъ отколкото испрѣди. Когато прѣ-зъ нѣколко седмицы, ненадѣлно ся даде из-вѣстіе че тя ще объяви наскоро войнъ, фон-дове-тъ ѣ паднѣхъ 20 на 0/0 въ Паризъ и въ Лондонъ. Освѣнъ това населеніе-то ѣ като е распрѣснѣло въ една пространикъ земѣ, отъ което най-голѣма-та часть е земледѣлческа, събираніе-то на даноци-тъ става медленно и съ голѣмы разноску, и слѣдователно не може да употребѣи сред-ства-та си тѣй бѣжъ както може да ста-не въ Франціа и въ Англіа ; и не е ма-чно да видимъ че, финанціално, Руссія на-вѣрно не е въ твърдъ добро положеніе за да прѣдпріеме единъ войнъ, на който гра-ниці-тъ и траіаніе-то най-голѣмый-тъ ди-пломатъ не може да прѣдскаже.

Каква е военна-та ѣ сила ? Наполеонъ Великий е казалъ, прѣди повече отъ по-ловинъ вѣкъ, че вътрѣ въ 50 години Е-вропъ ще стане или Републиканска или Ка-зашка. Това, обаче, не ся е доказало отъ събытія-та, защото Европа е още Монар-хическа и многоязычна. Наполеонъ, види ся, да е основавалъ пророчество-то си върху живостно-то и опорито-то биніе на Каза-шкы-тъ войниці. Русскый-тъ селенинъ е рѣшително храбръ, и може да живѣе, въ врѣме на бой, съ много малкъ и долнѣхъ хранъ. Руска-та войска прѣдставлява едно страшно тѣло, но тя е лишена отъ чинов-ниці съ добры качества. Тя состои отъ 1,500,000 души и вътрѣ въ нѣколко сед-мицы може да ся тури на военнъ ногъ. Това число обема редовнѣ-тъ и нередов-нѣ-тъ войска заедно съ Донскы-тъ Каза-цы. Руссія ся гордѣе най-много съ арти-леріа-тъ си, който е снабдѣна съ 250 батеріи състоящи отъ по нѣколко топове. Конница-та ѣ, състояща отъ 120 Рускы и Казашкы табури, е заблѣжителна по до-брѣ-тъ си дисциплинѣ и по буйнѣ-тъ си храбростъ.

Морска-та сила на Руссіа е по-долна не само отъ Англіискѣ-тъ, но даже и отъ Турекъ-тъ. При това тя е много по-голѣ-ма сега отколкото бѣше въ Крымскѣ-тъ войнѣ. Никоя Европейска Държава нѣма толкова голѣмъ военнѣ корабъ колкото нейный-тъ «Петръ Великий.» Тя има едно голѣмо число военны корабы, отъ които по-вече-то сж броняны, и около 75,000 мор-скы войниці.

Въ едно отношеніе Руссія има повече средства отъ всякой другъ Европейскы на-родъ. Тя притяжава повече и по-добры ко-ніе отколкото остатокъ-тъ на всякъ Е-вропъ. Освѣнъ това, безъ съмнѣніе е, че Русскый-тъ Царь, ако прѣдпріеме войнѣ-тъ, ще ся подкрѣпи отъ единодушнѣ-тъ рев-ностъ и отъ единодушно-то възхищеніе и самопожертвованіе на многочисленны-тъ си подданици.

РАЗНЫ МНѢНІЯ ВЪРХУ ГОРЧАКОВО-ТО ОКРАЖНО ПИСМО.

Въ минжлы-тъ брой на листъ-тъ си да-дохмы вкратцѣ съдържаніе-то на окръжно-то писмо на Князь Горчакова. Дон. Таймсъ въ единъ отъ уводны-тъ си членове говори слѣдующе-то върху него :

Послѣдно-то писмо на Князь Горчакова е единъ важенъ документъ, който заслужи-ва да ся чете безпристрастно и безпрѣдрѣздо-чно. То е написано въ единъ твърдъ об-мыслѣ и тихъ духъ. Всяка една отъ фра-зы-тъ му съдържа точно и ясно значеніе. Главна-та цѣль на Горчакова въ това пи-смо като е да узнае мнѣнія-та на други-тъ Европейскы Силы върху настояще-то по-ложеніе на Источннѣ-тъ работы, той не крѣе въ него възглагоде-тъ на Русскый-тъ Импе-раторъ. При всичко това три различни мнѣ-нія ся даватъ върху значеніе-то му.

Първо-то мнѣніе е че това писмо озна-чавало едно приготвяніе за оттегляніе-то на Русскый-тъ Дворъ отъ послѣднѣ-тъ си политикъ, като вече неудържима ; защото, едно, Порта-та ся е показала опорита, нѣ-що, което не ся е очаквало, и друго, го-лѣми и опасни недостатоци сж ся открили въ устройство-то на Рускѣ-тъ войска въ Бессарабіа. Онѣзи, които поддържатъ това мнѣніе, прибавятъ трудно-то положе-ніе на Рускы-тъ финанци, борба-та между миролюбивѣ-тъ и военнѣ-тъ партіи и тай-ны-тъ общества изъ Руссіа ; и отъ всичко това тѣ заключаватъ че Русскый-тъ Дворъ съ това си окръжно писмо иска да каже на други-тъ Силы че понеже вый ся от-тегляте отъ по-нататѣшно вмѣшательство въ Источннѣ-тъ работы, то и Руссія не прѣдпріеме сама да тури въ дѣйстви-ва, което цѣла Европа рѣши въ конферен-ціа-тъ.

Второ-то е че Русскый-тъ Императоръ ся намира въ голѣмо недоумѣніе за какво трѣ-ба да прави слѣдъ несполукъ-тъ на кон-ференціа-тъ. Отъ една странъ, той лично желе поддържаніе-то на миръ-тъ, а отъ другъ, той помни какво бѣше говорилъ въ Москвъ, и знае че не може да отиде про-тивъ желаніе-то на народъ-тъ си. Всякой отъ неговы-тъ събѣтници му дава различни събѣты, и най-сетнѣ като не е можилъ да дойде до едно заключеніе, той ся е отне-сѣлъ до Европейскы-тъ Силы за да иска тѣхно-то мнѣніе. Онѣзи, които поддържатъ този възгледъ, казватъ че ако нѣкоя отъ Е-вропейскы-тъ Силы събѣтнѣ Руссіа да дѣй-ствува, тя ще дѣйствува ; а ако ли вси-чкы-тъ сж въ ползъ на бездѣйствіе-то, тя ще остави настояща-та криза да ся прѣмине и ще чака по-добръ случай за дѣйстви-е.

Трето-то е че Русскый-тъ Императоръ никога не е отетѣпвалъ, и не е былъ на-клоненъ да отетѣпи отъ обявленіе-то въ слово-то си, което произнесе въ Мос-квъ прѣзъ минжлы Ноемвриа. Той е рѣ-шенъ само да поддържи съдѣйствіе-то на Европейскы-тъ Силы и да ся въздржи отъ едно уединено положеніе до тогава додѣто тѣ го оставятъ самъ да дѣйствува. Споредъ това тѣлкованіе, Руссія е направила планъ-тъ си. Главна-та цѣль на Горчаково-то пи-смо, прочее, е да узнае до кога Европей-скы-тъ Правительства ще продължаватъ да съдѣйствуватъ съ Русскый-тъ Царь въ прѣ-слѣдваніе-то на планъ-тъ, който той вече си е съставилъ. Той никакъ не бы напус-тилъ този планъ, но за да продължи съдѣй-ствіе-то на Европейскы-тъ Силы, той е наклоненъ да направи нѣкои измѣненія въ него, които тѣ быхъ му прѣдложили. Нѣма съмнѣніе че това послѣдно-то тѣлкованіе на Горчаково-то окръжно писмо е най-право-то. Какво-то и да мислимъ за него, то е много искусно съчинено, и напѣлно ся съгласува съ политикъ-тъ на Генералъ Игнатіева прѣзъ врѣме-то на конферен-ціа-тъ.

ДИПЛОМАТИЧЕСКА-ТА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ НА АНГЛИЙСКО-ТО ПРАВИТЕЛСТВО.

Английско-то Правителство е обнародвало напоследокъ дипломатическѣ-тъ си кореспонденциѣ, отъ който много любопытни фактове можемъ да си научимъ.

Г-нъ Дюуи, Английскій-тъ консулъ въ Едрене, въ свое-то изложение говори за начало-то на Българско-то въстание така: Отъ Рамазанъ-тъ на 1875 Едирненска-та област е починала да се смутява отъ слухове че Турци-тъ иматъ намѣреніе да колятъ Христіанѣ-тъ; Българи-тъ си отнесоха до Правителство-то за покровителство и му поднесоха прошенія чрезъ които искаха да се приматъ да служатъ въ войска-тъ, съ цѣль, безъ съмнѣніе, да се научатъ какъ да употребяватъ оружія и така да се защищаватъ. Правителство-то имъ отказа това. Заплашвані-та отъ страна-тъ на Турци-тъ си продължаваха, и едно стѣперническо съзаклатіе между Българи-тъ си направи, което даде причиня за избухване-то на яростъ-та на Турци-тъ.

Г-нъ Бирингъ е поправилъ първо-то си изложение като е казалъ сега че главари-тъ на Българско-то въстание не сѣ были чуждестранници, но Българи. Негово-то изложение за свирѣства-та въ Българіѣ е най-скърбно-то, и нищо не може да бѣде по-печално отъ частимъ-тъ му писма до Скаръ Хенри Еліота, който е обявилъ откровенно на Турско-то Правителство че съчувствіе-то, което Англія можеше да има за него, се е унищожило съвършено отъ тѣзи събитія. Той безъ забавя извѣстилъ на Турски-тъ Министри за негодованіе-то на Английскій-тъ народъ, и за рѣшеніе-то на Англіѣ. Правителство-то че то не ще да бѣде вече ни най-малко отговорно за Турско-то лошо управление.

Отъ обнародваніе-то на тѣзи дипломатическѣ кореспонденциѣ си види че Австрійско-то Правителство е било единичко-то, което отъ начало-то е възразило за събиране-то на Конференциѣ-тъ. Контъ Андраніи се е боялъ че ако се даде само-управленіе на съедини-тъ области, негова-та дѣла може да се смутятъ.

Всякингліскі-тъ консули, които прѣбыва-просъ въ Турціѣ, въ свои-тъ изложения сѣ оставили Турско-то лошо управление да сѣ силно щото първи-тъ исканія на ренциѣ-тъ не сѣ были по-големъ колкото е било нужно.

Въ тѣзи кореспонденциѣ сѣ намиратъ и изложения за чувствования-та и намѣренія-та на Русіѣ. Споредъ Английскій-тъ посланикъ въ Русіѣ, който е пріѣлъ свѣдѣнія-та си отъ достовѣрны источници, цѣлѣ-тъ Рускый народъ, отъ най-великый-тъ до най-малый-тъ, счита Источный-тъ въпросъ като единъ въпросъ за вѣръ и за челоуѣчество; и народно-то чувствованіе е толкова силно щото Рускый-тъ Императоръ не бы държалъ да му противостои. Народно-то въстание прилича на въстание-то на Крестоносцы-тъ въ Срѣднѣ-тъ вѣкове. Рускы-тъ Державни мѣжѣ сѣ изразили само-то мнѣніе. Прѣзъ послѣднѣ-тъ нѣколко мѣсеци Рускы-тъ дипломати сѣ употребявали заплашителънъ языкъ, и види се че слово-то на Императоръ-тъ въ Москвѣ е било израженіе на едно добръ обмыслено намѣреніе.

КАКВО ТРѢБВА ДА СЯ НАПРАВИ?

Слѣдующе-то извличамъ отъ Лои. Таймсъ: Настояще-то е отъ голѣмъ важность за Европѣ. Руско-то Правителство е испратило окръжно писмо до Европейскы-тъ Силы; военны-тъ приготвления въ Русіѣ и въ Турціѣ продължаватъ да ставатъ въ най-големъ размѣръ; въ послѣднѣ-тъ едно ненадѣйно Министерско проявленіе е станало, и, ако най-противорѣчуци мнѣнія да съществуватъ за слѣдстві-та му, всички-тъ сѣ съгласуватъ че отъ него ще произлѣзе нѣщо важно.

Сега когато Парламентъ-тъ е отворенъ, сѣщиский-тъ въпросъ, съ който той ще има да се занимава, е какво трѣбва да се направи прѣдъ видъ на Руско-то окръжно писмо, на паданіе-то на Мидхатъ паша и на другы-тъ събитія?

Лордъ Гранвилъ, водителъ-тъ на либерал-нѣ-тъ партіѣ въ Горнѣ-тъ Камарѣ, казалъ че Турци-тъ трѣбва да се накаратъ сега или по-нататѣкъ, да направятъ нѣщо за до-

бро-то на Христіанѣ-тъ, ако не за свое-то добро. Английско-то Правителство трѣбва да употребѣи влияние-то си, което придоби чрезъ конференциѣ-тъ, за да убѣди Европейскы-тъ Силы да настоѣтъ заедно прѣдъ Турціѣ за изпълненіе-то на обещанія-та ѣ. Ако Турци-тъ веднѣжъ се убѣдятъ че не само Англія, но цѣла Европа е серіозна въ тѣзи работѣ, не ще бѣде нужно да се прибѣгва до силѣ. Но-послѣ Аргайлскій-тъ Дукъ говорилъ въ сѣщѣ-тъ смисълъ по-остро и по-краснорѣчиво.

Лордъ Дерби защищавалъ въ Камарѣ-тъ свое-то поведеніе и поведеніе-то на Правителство-то по единъ задоволителенъ начинъ. Той поддържалъ че Турци не трѣба да се накара съ силѣ-тъ на оружіе-то да се прѣобразува, и повторилъ причини-тъ за отхвърляне-то на Берлинскій-тъ мемоаръ. Правителство-то, казалъ той, не бы сѣ оставило да се увлѣче въ едно въоръжено насилие противъ Портѣ-тъ, което може да го въкара въ единъ несправедливъ войнѣ. Той казалъ още прѣзъ минѣлый Маѣ, веднага слѣдъ отхвърляне-то на Берлинскій-тъ мемоаръ, че той явилъ на Турско-то Правителство че вѣрмена-та сѣ сѣ промѣнили отъ Кримскѣ-тъ войнѣ насамъ, че положеніе-то на работы-тъ не е вече само-то както е било, и че Порта-та не може да очаква вече отъ Англіѣ друго освѣнъ правствен-нѣ-тъ и подпорка. На касо, политикѣ-тъ на Лордъ Дерби състои въ тѣзи двѣ нѣща: първо, Англія ще прави само забѣлжкы на Портѣ-тъ, но тя не ще да ѣмъ прину-ждава съ силѣ; и второ, тя ще говори въ нейнѣ защитѣ, но не ще сѣ бие за неѣ. Много нѣщо може да сѣ каже и отъ двѣ-тъ страни, но споредъ Таймсъ, практично-то рѣшеніе на народъ-тъ ще бѣде откъмъ Лордъ Дерби.

Лордъ Салисбери възразилъ сръщо употребленіе-то на дума-тъ «заплашваніе», защото, казалъ той, никакво заплашваніе не ползува, ако то не бѣде послѣдвано съ дѣйствиѣ.

Лордъ Биксфийлдъ отговорилъ на Аргайлскій-тъ Дукъ по единъ благоприятенъ начинъ като казалъ че Источный-тъ въпросъ, освѣнъ Христіанѣ-тъ въ Турціѣ, обема и другы работы.

РАЗСКВАНІЯ-ТА ВЪ АНГЛИЙСКИЙ-ТЪ ПАРЛАМЕНТЪ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ 4 того, Г-нъ Буркъ, Подсекретаринъ-тъ на Министерство-то на Внѣшны-тъ Дѣла, обявилъ въ Долнѣ-тъ Камарѣ че Английско-то Правителство има намѣреніе да отговори на Руско-то окръжно писмо, но вѣрме-то за испращаніе-то на отговоръ-тъ зависи отъ обстоятелства-та. Той говорилъ за послѣд-но-то промѣненіе на Министерство-то въ Ц/градъ, за прѣговори-тъ за миръ между Портѣ-тъ и Княжество-та, и забѣлжилъ че като сѣ земе въ вниманіе общы-тъ интересъ на Европѣ, желателно е прѣди Англія да отговори, да узнае мнѣніе-то на другы-тъ Европейскы Силы.

Г-нъ Харди, Министръ-тъ на Войнѣ-тъ, въ отговоръ на Г-на Гладстона, казалъ въ сѣщѣ-тъ Камарѣ че Английско-то Правителство не сѣ счита освобождено отъ задѣлжені-та отъ договори-тъ на 1856 и 1871. Ако Турція е задѣлена чрезъ тѣзи договори на Европѣ, то и послѣднѣ-та трѣбва да бѣде задѣлена чрезъ тѣхъ по сѣщѣ-тъ начинъ на Турціѣ. Ный нѣмамы намѣреніе за сега да употребимъ силѣ противъ Турціѣ, или да сѣ биемъ въ нейнѣ полѣж. Надѣваемъ сѣ за едно добро слѣдствіе отъ правственый-тъ натискъ на Европѣ. Цѣлостъ-та на Турціѣ трѣбва да сѣ поддържа. Англія не е задѣлена да отиде на бой, но тя е задѣлена да поддържа договори-тъ. Г-нъ Харди укорилъ Г-на Гладстона за дѣто сѣ трудилъ да оттегли управленіе-то на политическы-тъ работы отъ Правителство-то, за да го прѣнесе въ възвздухуваны-тъ и неогворны-тъ публичны събрания. Разскваніе-то върху този прѣдмѣтъ, обаче, сѣ отложило.

Лордъ Норткотъ, Министръ-тъ на финан-циѣ-тъ, като говорилъ за прѣговори-тъ на миръ-тъ между Турціѣ и Сърбіѣ, казалъ че е дѣлность на Английско-то Правителство да насърчи и да подкрѣпи тѣзи прѣговори.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Сърбскы-тъ пълномощници за сключваніе-то на миръ-тъ съ Турціѣ, Г-да Христичъ и Матичъ, членове на Державный-тъ Съ-вѣтъ, заедно съ Патичъ, секретаринъ-тъ на Сърбско-то писанище на Внѣшны-тъ Дѣла и единъ тѣлмачъ (терджуманъ), пристигнахъ тука въ Недѣлѣ. Тѣ сѣ были прѣдружени отъ Пертевъ ефенди, Турскій-тъ комисаринъ, който е правилъ прѣдварител-ны-тъ прѣговори въ Бѣлградъ отъ страна на Турско-то Правителство. Откато сѣ пристигнали тука, тѣ сѣ имали нѣколко сви-жданія съ В. Везиръ и съ другы-тъ Министри. Тѣ вече почнали прѣговори-тъ си за сключваніе-то на миръ-тъ съ Сафветъ паша, Министръ-тъ на Внѣшны-тъ Дѣла.

Споредъ А. Хералдъ Черногорскій-тъ Князь, който бѣше прѣдложилъ най-напрѣдъ Виенѣ и послѣ Катаро въ Далмаціѣ, дѣто прѣговори-тъ за миръ трѣбва да станѣтъ между Княжество-то му и Портѣ-тъ, сега склонилъ тѣ да станѣтъ въ Цариградъ. Той явилъ на В. Везиръ съ телеграмъ че ще прати двама Черногорскы пълномощници въ Ц/градъ за тѣзи цѣль. Тѣ сѣ очакватъ да пристигнатъ тука утрѣ или вѣдурги-денъ. Тѣзи пълномощници сѣ Г-нъ Петровичъ, прѣдсѣдатель-тъ на Черногорскій-тъ Сенатъ, и Г-нъ Радовичъ, единъ отъ първен-цы-тъ въ Чернагорѣ и ближнѣ сродникъ на Князь-тъ.

Едирненскій-тъ дописникъ на А. Хералдъ пише че Г-нъ Лонгъ, Английскій-тъ чело-вѣколюбѣцъ, който сѣ намира въ Т. Пазар-джикъ-то окръжіе отъ минѣлѣ-тъ есенъ насамъ, до сега е построилъ 400 къщи и 15 училища въ 13 села. Баронъ Хиршъ, притязатель-тъ на Беловскій-тъ дѣлъ, му доставилъ даромъ дръвета за 1,000 т. л.

Споредъ Куріе d'Оріанъ, В. Везиръ по-искалъ отъ всички-тъ Вали да напишатъ на единъ листъ имена-та на всички-тъ мюте-сарифы, каймакамы и мюдиры, които сѣ на-миратъ подъ тѣхно управленіе, и да му то испратятъ по-скоро. Освѣнъ имена-та имъ, тѣ трѣба да забѣлжятъ вѣрме-то на опрѣ-дѣленіе-то имъ и способности-тъ имъ.

Мидхатъ паша вмѣсто да отиде отъ Бриндизи за Виенѣ, както явихмы въ ми-нѣлый-тъ сѣ брой, отишелъ въ Неаполъ, дѣто сѣ намира и до сега.

Минѣла-та сѣбота, Фотіади бей, Турскій-тъ извѣреденъ и пълномощенъ министръ въ Атинѣ, сѣ завѣрѣвъ въ Ц/градъ, дѣто ще сѣ бави 1-2 мѣсеци съ позволеніе-то на Портѣ-тъ.

Отъ дипломатическѣ-тъ кореспонденциѣ на Англіѣ става явно сега че Лордъ Салисбери въ свиданія-та си съ Германскій-тъ Императоръ и съ Князь Бисмарка, съ Австрійскій-тъ Императоръ и съ Контъ Андраніи, и съ Италианскій-тъ Министръ Спінборъ Мелегари, на пята си за Цариградскѣ-тъ конференциѣ, е чулъ отъ всички-тъ желаніе за улучшеніе-то на състоя-ніе-то на Христіанскы-тъ подданицы на Портѣ-тъ, като сѣ зематъ дѣйствителны порѣчителства отъ послѣднѣ-тъ за тѣзи цѣль. Андраніи и Мелегари были противни на занеманіе-то на кой-да-е часть отъ Европейскѣ Турціѣ отъ Рускѣ войска. Мелегари му казалъ още че Италия не желас да сѣ даде на Чернагорѣ едно пристанище на Адриатическо-то море.

Однѣ ефенди, мюстешаринъ-тъ на Министрство-то на Общы-тъ Сграды, който бѣше испратенъ отъ Портѣ-тъ въ Европѣ съ финансиалнѣ мисіѣ, сѣ завѣрѣвъ тука въ Недѣлѣ. Споредъ Фаръ дю Босфоръ Халилъ Шерифъ паша, бывшій-тъ Министръ на Внѣшны-тъ Дѣла, цѣлъ да замине сега наскоро за Европѣ съ особеннѣ мисіѣ.

Отъ Тулажъ ни пишѣтъ слѣдующе-то: Тукашно-то Българско Търговско Дру-жество има наскоро годишно-то си събра-ніе за разглеждане-то на смѣткы-тъ му. При всичко че минѣла-та година не бѣше благоприятна за търговіѣ-тъ, акціонери-тъ на това Дружество останѣхъ благодарни отъ печалѣ-тъ, който то имъ принесе прѣзъ неѣ. Благодареніе на дѣятельность-

тъ на одного отъ дѣйствителны-тъ му чле-нове, надежда има че това Дружество ще успѣе още повече за напѣдѣ и ще даде потикъ за основаніе-то на подобны друже-ства и въ другы градове изъ Българіѣ.

Граждани-тъ ни сѣ жалуватъ твърдѣ мно-го за лишеніе-то имъ отъ Д-ра Янкулова, който по неизвѣстны причины напуснѣ гра-да ни ненадѣйно.

При толкова слабо-то си перо, неможемъ да не явимъ признательность-тъ и благо-дарность-тъ си къмъ Нейно Благородіе **ЛЕЙДИ СТРИНГФОРДЪ**—нашѣ истинскѣ благодѣтелкѣ, която благоволи да ни доста-ви въ най-студено-то вѣрме пары, дрѣхы и завивкы.

Подобно благодаримъ и на Г-да Х. *Калча Дрѣтскій* и *Ив. Душковъ*, които частно сѣ ни подпомагали. Ный сѣ радуемъ, като гле-дамы, че и между наши-тъ Българи, има люде, които не забравятъ злощастны-тъ си братія затворници.

48 души затворници по-слѣднѣ-тъ приключенія.
Пловдивъ, 29 Януар. 1877.

Жители-тъ отъ Гердапскѣ-тъ махалѣ въ Русчукъ изразиватъ публично признате-лность-тъ си къмъ съгражданинъ-тъ си Г-на Юрдана Сипридонова за дѣто е благоволилъ да подари едно годишно теченіе отъ Седм. Зорницѣ на Гердапско-то основно училище за въ полѣж на ученицы-тъ и на махале-ны-тъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Парижъ, Февр. 3. — Слухъ сѣ раздава че прѣзъ идущій Априлѣ едно свиданіе ще стане между Нейно Величество Царица Викторіѣ, Германскій-тъ Императоръ, Лордъ Биксфийлдъ и Князь Бисмарка.

С.-Петербургъ, Февр. 3. — Генералъ Игнатіевъ посѣти Рускѣ-тъ столицѣ и има ауденциѣ отъ Императоръ Александра.

Донъ Карло, притязатель-тъ на Испанскій-тъ прѣстолю, сѣ очаква тука.

Лондонъ, Февр. 4. — Противна-та партія въ Парламентъ-тъ не сѣ была толкова прѣдѣлска къмъ Правителство-то колкото сѣ е мисляло. Разискванія-та до сега сѣ ста-вали съ тишинѣ и умѣренность.

Парижъ, Февр. 4. — Настояще-то мѣла-ливо положеніе на Френско-то Правителство къмъ Руско-то сѣ отдава на влияние-то на Дукъ Деказа, Министръ-тъ на Внѣшны-тъ Дѣла.

Атина, Февр. 4. — Грѣци-тъ, които сѣ намиратъ по чуждестранны земи, испращѣ щедры помощи за Елинскѣ-тъ народнѣ защитѣ.

Букурешъ, Февр. 5. — Романско-то Пра-вителство отказва полу-официално че то е имало намѣреніе да дѣйствува заедно съ Русіѣ. Кабинетъ-тъ, съгласно съ по-големъ-тъ часть отъ народъ-тъ, отхвърли всяко съединеніе, което е противно на съ-ществующы-тъ договори и на порѣчител-ство-то на Силы-тъ.

Вашингтонъ, Февр. 6 — Демократическа-та партія сѣ поднива на рѣшеніе-то на Избирателно-то Сѣднѣще, което е отсѣди-ло че гласове-тъ за Державы-тъ Луизиѣ и Орегонъ сѣ за Г-на Хейсъ, Республиканскій-тъ подгласникъ, но сѣ протестири противъ това рѣшеніе като несправедливо. (Отъ това е явно че Республиканскій-тъ подгласникъ сѣ е избралъ за прѣдсѣдатель на Сѣд. Державы).

Римъ, Февр. 7. — Италианскій-тъ гла-венъ министръ обявилъ въ Камарѣ-тъ на Народны-тъ Прѣдставители че идущѣ-та седмица ще ѣ прѣдстави дипломатическѣ-тъ кореспонденциѣ върху Источ. въпросъ.

Парижъ, Февр. 8. — Тука въ дипломати-ческы-тъ крѣгове сѣ вѣрва че Европейскы-тъ Силы не ще отговорятъ на послѣдно-то окръжно писмо на Князь Горчакова, дѣто слѣдствіе-то на прѣговори-тъ за миръ въ Цариградъ съ Сърбіѣ и Чернагорѣ не сѣ узнае.

Издава сѣ отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Араміана
Агоніанъ-Ханъ № 11.